

DOELEN VOOR KRINGLEIDER

De kringleden helpen inzien:

1. dat God ons leert hoe wij behoren te reageren op onrecht: door te vergeven en door vrede te maken.
2. dat onze moeilijkheden Gods mogelijkheden zijn. God gebruikt moeilijke gebeurtenissen om ons karakter te vormen.

I. AANBIDDING (14 min.)

1. Gebed.

Bid voor Gods leiding door zijn Geest, bewust te worden van Gods aanwezigheid en te luisteren naar Gods stem.

2. Meditatie.

Aanbidding is je overgeven aan Gods vrede.

Thema: God is de Vredemaker.

Lees onderstaand bijbelgedeelte. Lees de uitleg voor of leg het in eigen woorden uit.

Romeinen 5:1-2,6-10. 1 Wij zijn dus als rechtvaardigen aangenomen op grond van ons geloof en leven in vrede met God, door onze Heer Jezus Christus. 2 Dankzij Hem hebben we door het geloof toegang gekregen tot Gods genade, die ons fundament is, en in de hoop te mogen delen in zijn luister prijzen we ons gelukkig. 6 Toen wij nog hulpeloos waren, is Christus immers voor ons, die op dat moment nog schuldig waren (NBG: voor goddelozen) gestorven. 7 Er is bijna niemand die voor een rechtvaardig mens wil sterven; slechts een enkeling durft voor een goed mens zijn leven te geven. 8 Maar God bewees ons zijn liefde doordat Christus voor ons gestorven is toen wij nog zondaars waren. 9 Des te zekerder is het dus dat wij, nu we door zijn dood (Grieks: bloed) zijn vrijgesproken, dankzij Hem zullen worden gered en niet veroordeeld. (GNB: Nu wij door zijn dood zijn gerechtvaardigd, zullen we des te zekerder dankzij Hem van de veroordeling worden gered). 10 Werden we in de tijd dat we nog Gods vijanden waren al met Hem verzoend door de dood van zijn Zoon, des te zekerder is het dat wij, nu we met Hem zijn verzoend, worden gered door diens leven.

Wat betekent het “de vijanden van God te zijn”?

- Zijn wij in onze natuurlijke staat vijandig gezind tegen God en beschouwen wij God als onze vijand?
- Of is God toornig tegen ons in onze natuurlijke staat en beschouwt God ons als zijn vijanden?

a. *Vrede bestaat in drie relaties.*

1. GOD maakt eerst vrede met ons.

In onze natuurlijke staat, voor onze wedergeboorte, beschouwt God ons als zijn ‘vijanden’, d.w.z. als mensen die in een verkeerde relatie tot Hem staan en verkeerd leven, zodat Hij toornig op ons is. God is toornig (heilig boos / verontwaardigd) over alle goddeloosheid en ongerechtigheid in de wereld (Romeinen 1:18¹)! God blijft toornig op alle mensen die niet in Jezus Christus geloven en die Jezus Christus niet gehoorzamen (Johannes 3:18,36²). Het woord ‘vijandschap’ (vers 10) staat parallel met de woorden ‘goddelozen’ (vers 6) en ‘zondig leven’ (vers 8).

Gods toorn en vijandschap gaan echter nooit gepaard met gevoelens van haat of daden van onrecht. Gods toorn en vijandschap blijft altijd heilig en volkomen rechtvaardig – het is nooit ‘zondig’ (vgl. Efeziërs 4:26³). Alleen in het wezen van God verhouden gerechtigheid en liefde zich in volkomen harmonie met elkaar!

Gods ‘liefde’ bestaat daarin dat Hij de eerste stap zette om ons voor Hemzelf terug te winnen en ‘vrede’ met ons te maken. Niet wij, maar Hij nam het initiatief! De zoendood van Jezus Christus aan het kruis nam Gods heilige en rechtvaardige toorn (vijandschap) tegen onze zonden (goddeloosheid, ongerechtigheid, zonden) weg. Daardoor kon God Zich met ons verzoenen. Door het kruis van Jezus Christus, maakte God vrede met ons die geloven en is Hij ons niet meer vijandig gezind!

2. Daarna kunnen WIJ vrede maken met God.

Wij krijgen en hebben pas vrede met God, wanneer wij in Jezus Christus gaan geloven (Romeinen 5:1-2). Gods volmaakte verzoeningswerk in of door Christus nemen wij aan in geloof en zo wordt dat een deel van onze ervaring. Het verworven werk van Christus wordt door de Heilige Geest als ‘vrucht’ toegepast in ons leven (Galaten 5:22-23⁴). Door het geloof, maken wij vrede met God,

¹ **Romeinen 1:18** (HSV) Want de toorn van God wordt geopenbaard vanuit de hemel over alle goddeloosheid en ongerechtigheid van de mensen, die de waarheid in ongerechtigheid onderdrukken.

² **Johannes 3:18, 36** (Grieks) Wie voortdurend in hem gelooft, wordt niet veroordeeld; wie volhoudt niet te geloven, is/staat al veroordeeld, omdat hij volhardt in zijn ongeloof (NBV: niet wilde geloven) in de naam van Gods enige Zoon. 36 Wie voortdurend gelooft in de Zoon, heeft eeuwig leven; wie volhardt in zijn ongehoorzaamheid aan de Zoon (NBV: niet wilde gehoorzamen), zal heel zeker het leven niet zien (ervaren); integendeel, Gods toorn blijft voortdurend op hem rusten.

³ **Efeziërs 4:26** Als u boos wordt, zondig dan niet: laat de zon niet ondergaan over uw boosheid (GNB: blijf niet boos tot de volgende dag).

⁴ **Galaten 5:22-23** Maar de vrucht van de Geest (GNB: wat de Geest doet groeien en rijpen) is liefde, vreugde en vrede, geduld, vriendelijkheid en goedheid, geloof, zachtmoedigheid en zelfbeheersing. Er is geen wet die daar iets tegen heeft.

krijgen wij vrede met God in ons hart en zijn wij Hem niet meer vijandig gezind!

3. En pas daarna kunnen MENSEN vrede maken onder elkaar.

Pas wanneer wij persoonlijk ervaren hebben hoe God vrede met ons sluit, kunnen wij goed vrede met andere vijandige mensen sluiten. Voorheen zorgde de ceremoniële (rituele) wet dat Joodse christenen en niet-joodse christenen vijandiggezind waren tegenover elkaar. Als christenen konden zij niet op religieuze wijze in harmonie met elkaar samen leven. De kruisdood van Christus vervult de wet en schafte de ceremoniële wet af (Matteüs 5:17⁵; Kolossenzen 2:14⁶; Efeziërs 2:14-15⁷) Zo werd Christus ook de Vredemaker tussen mensen die voorheen vijanden van elkaar waren. Mensen uit het Joodse volk en uit de andere volken die door Christus vrede met God gemaakt hebben kunnen nu ook door Christus vrede met elkaar maken! Christus zegt, “Zalig zijn de vrede stichters” (Matteüs 5:9). Hij verwacht dat wij vrede maken zelfs met mensen die ons vijandig gezind zijn. En Paulus zegt, “Houdt zo mogelijk, voor zover het van u afhangt, vrede met alle mensen” (Romeinen 12:18).

b. Vrede bestaat in twee richtingen.

Het woord ‘vrede’ in de Bijbel heeft twee betekenissen:

1. Vrede is de afwezigheid van iets.

Vrede is de afwezigheid van uiterlijke ruzie en oorlog, maar ook de afwezigheid van innerlijke boosheid, irritatie, vrees, opgejaagde gevoelens, morele conflicten, enz. Meestal beperken de mensen in de wereld het woord ‘vrede’ tot de afwezigheid van uiterlijke ruzie en oorlog.

2. Vrede is de aanwezigheid van iets.

Vrede is het heel maken van wat voorheen gebroken was. Vrede is het herstellen van een gebroken relatie; het weer oppakken van een afgebroken doel in je leven; het laten helen van gekwetste gevoelens; het tot stand brengen van alles wat God in je leven nodig acht, enz. Bijvoorbeeld, wanneer je je ‘gebroken’ voelt omdat je vader of moeder vroeg gestorven is, of je ouders gescheiden zijn, of een van je ouders verslaafd is, of jezelf in zonde geleefd hebt, enz. dan kan God je weer helemaal heel maken, alsof die treurige gebeurtenis nooit gebeurd is! God kan een betere Vader of Moeder of Ouder of Voorbeeld voor je zijn dan welke aardse vader, moeder of ouder! God vergeeft niet

⁵ **Matteüs 5:17** Denk niet dat ik gekomen ben om de Wet of de Profeten af te schaffen. Ik ben niet gekomen om ze af te schaffen, maar om ze tot vervulling te brengen.

⁶ **Kolossenzen 2:14** Hij heeft het document met voorschriften waarin wij werden aangeklaagd, uitgewist en het vernietigd door het aan het kruis te nagelen.

⁷ **Efeziërs 2:14-15** (GNB) Want hij is onze vrede, hij die Joden en niet-joden tot één volk heeft gemaakt en de muur van vijandschap die tussen hen in stond, heeft afgebroken, door met zijn eigen lichaam de wet met haar geboden en voorschriften buiten werking te stellen. Tussen Jood en heiden bracht hij vrede, door in zichzelf uit die twee één nieuwe mens te scheppen.

alleen je vroegere zonden, maar neemt ook de gevolgen daarvan helemaal weg! Hij neemt de vijandschap weg en Hij neemt de gebrokenheid weg! God is niet alleen de Vredemaker, maar ook de Heelmaker van gebrokenheid!

c. Vrede is gebaseerd op waarheid, niet op gevoelens.

Johannes 8:31-32,36.

31 En tegen de Joden die in Hem geloofden zei Jezus: ‘Wanneer u bij mijn Woord blijft (Grieks: in mijn Woord leeft), bent u werkelijk mijn leerlingen. 32 U zult de waarheid kennen, en de waarheid zal u bevrijden.’ 36 Dus wanneer de Zoon u vrij zal maken, zult u werkelijk vrij zijn.

De waarheid van Gods Woord is de enige blijvende basis voor vrede.

Alleen de waarheid maakt ons vrij van alle andere bindingen, hetzij bindingen in ons verstand, hetzij bindingen in ons gevoelsleven, hetzij bindingen in onze relaties. De gevoelens van een mens kunnen heel erg wisselen op grond van zijn of haar omstandigheden.

Gevoelens van onvrede zijn niet altijd op waarheid gegrond. Bijvoorbeeld: een laag zelfbeeld of angst dat God niet voor je zorgt, behoren tot de leugens van de satan (vgl. Johannes 8:44⁸; Efeziërs 6:16⁹).

Gevoelens van onvrede zijn soms onvermijdelijk. Bijvoorbeeld: wanneer je iets doet wat recht is in Gods ogen, kan het toch tegenstand van anderen met zich meebrengen. Deze tegenstand is niet altijd een situatie van vrede en kunnen onstuimige gevoelens met zich meebrengen. Je moet dus onderscheid maken tussen de diepe overtuiging in je hart dat wat je doet God behaagt (dat is vrede) en de onstuimige gevoelens die je erbij kunt ervaren (dat is onvrede).

Weerstand tegen Gods wil of uitstellen van wat God wil dat je wordt of doet, leidt alleen tot onvrede in je gevoelens en in je relaties. Overgave, onmiddellijke gehoorzaamheid aan God en doelgericht werken aan wat God wil, leidt tot vrede in je gevoelens en in je relaties. God is niet alleen de Vredemaker, maar ook de Bevrijder van bindingen!

3. Aanbidding.

Laat iedereen in de kring om de beurt (in één of twee zinnen) God aanbidden als Vredemaker, de Heelmaker en de Bevrijder.

⁸ **Johannes 8:44** (GNB) De duivel is uw vader en wat uw vader wil, wilt u ook graag doen. Hij is vanaf het begin een moordenaar geweest. Hij heeft nooit aan de kant van de waarheid gestaan, omdat er geen waarheid in hem is. Wanneer hij leugentaal spreekt, spreekt hij zoals hij is, want hij is een aartsleugenaar, hij is de vader van de leugen.

⁹ **Efeziërs 6:16** En draag bovenal het geloof als schild waarmee u alle brandende pijlen van hem die het kwaad zelf is kunt doven.

II. INLEIDING THEMA (1 min.)

Het thema voor deze bijeenkomst is:

Vergeven (Jozef).

Lees voor of leg uit.

1. Er is veel onrecht in de menselijke geschiedenis.

God spreekt en handelt in de menselijke geschiedenis. Toch vindt er ook veel onrecht plaats in de menselijke geschiedenis! Het onrecht wordt gepleegd door allen die zich niet onderwerpen aan God. Wij ervaren zelf de onbillijke behandeling van mensen om ons heen en wij zien het onrecht in de wereld waarin wij leven. De zondeval heeft ons geleerd waarom er onrecht in de wereld plaatsvindt.

2. Hoe behoren wij te reageren op het onrecht in de wereld?

Wat kunnen wij doen wanneer onrecht onszelf treft? Wat kunnen wij doen wanneer onrecht andere mensen treft?

III. UITWISSELING STILLE TIJD (30 min.)

Laat iedereen in de kring om de beurt in het kort vertellen of voorlezen wat hij of zij uit één of meerdere van de stille tijden uit de toegewezen Bijbelgedeelten geleerd heeft.

Thema: Bitterheid en vergeving

- Dag 1 Matteüs 5:38-42.
Reactie op onredelijke behandeling (vgl. 1 Petrus 2:19-25).
- Dag 2^{BS} Matteüs 18:21-35.
Van harte vergeven.
- Dag 3 Romeinen 12:17-21.
Overwin het kwade door het goede.
- Dag 4 Genesis 37:1-36.
Jozef wordt onredelijk behandeld door zijn familie.
- Dag 5 Genesis 39:1-23.
Jozef wordt onredelijk behandeld door zijn werkgever.
- Dag 6 Genesis 40:1-23.
Jozef wordt onredelijk behandeld door zijn vrienden.
- Dag 7 Genesis 41:25-57.
Jozef wordt aangesteld als onderkoning na 17 jaar lijden.
- Dag 8 Genesis 45:1-11.
Jozefs reactie op zijn onredelijke behandeling.
- Dag 9 Genesis 50:15-21.
Jozef wreekt zichzelf niet.
- Dag 10 Psalm 38:1-23.
Omgaan met gekwetste gevoelens.

IV. EXTRA UITWISSELING (15 min.)

Onderdeel IV is optioneel. Indien er na de uitwisseling van stille tijd nog tijd overblijft, kan onderstaande als extra gespreksstof dienen.

1. Bespreking studie.

Bespreek eventueel de studie n.a.v. een aantal van onderstaande vragen.

Thema: Bitterheid en vergeving.

- Wat is bitterheid?
- Waarom worden mensen verbitterd?
- Hoe reageren mensen hun bitterheid af op andere mensen?
- Hoe kun je bitterheid afleren en goed reageren op onbillijke behandeling?
- Hoe werd Jozef onbillijk behandeld en hoe reageerde hij op deze onbillijke behandeling?
- Hoe behoren wij volgens Jezus te reageren op onbillijke behandeling?
- Hoe behoren wij volgens Paulus en Petrus te reageren op onbillijke behandeling?
- Hoe behoren wij met onze bezerde gevoelens om te gaan?
- Wat is de zin van beproevingen?

2. Toewijding.

Laat de kringleden over de volgende vragen nadenken en hun antwoorden opschrijven in hun map:

- “Wie zou je nog kunnen of moeten vergeven? Wat ga je eraan doen?”
- Mogelijke toepassingen uit het leven van Jozef:
 - “Moeten wij Gods bedoeling vóór of ná een moeilijke gebeurtenis begrijpen? Waarom wel of niet?”
 - “Begrijp je Gods doel met je leven in deze fase van je leven?”
 - “Ben je bereid dat God jouw leven d.m.v. dergelijke moeilijkheden vormt om zijn doel met jouw leven te bereiken?”

3. Persoonlijke uitwisseling.

Bespreek eventueel de persoonlijke voortgang en toewijding. Is er iemand die nog iets wil uitwisselen over (zijn leven met Jezus in) de afgelopen tijd? Is er iets wat iemand moeilijk vindt? Hoe voelt hij / zij zich eronder?

V. MEMORISATIE (5 min.)

1. Overhoring.

Laat de kringleden twee aan twee elkaars memorisatieverzen overhoren (de laatste vijf verzen).

2. Memorisatie van het nieuwe Bijbelvers.

Verduidelijk het memorisatievers.

VERGEVEN

Lucas 17:3

Let dus goed op jezelf!
Indien je broeder zondigt,
spreek hem dan ernstig toe;
en als hij berouw heeft,
vergeef hem.

Lucas 17:3 (NBV)

3. Repetitie van de Bijbelboeken.

De 5 wetboeken en de 12 geschiedenisboeken:
Genesis, Exodus, Leviticus, Numeri, Deuteronomium,
Jozua, Rechters, Ruth, 1+2 Samuël, 1+2 Koningen,
1+2 Kronieken, Ezra, Nehemia, Esther.

VI. BIJBELSTUDIE (45 min.)

Thema: De gelijkenis van de onbarmhartige slaaf.

1. Bijbelstudie.

Gebruik de *gelijkenismethode* en bestudeer:

Matteüs 18:21-35.

21 Daarop kwam Petrus bij Hem staan en vroeg: 'Heer, als mijn broeder of zuster tegen mij zondigt, hoe vaak moet ik dan vergeving schenken? Tot zevenmaal toe?' **22** Jezus antwoordde: 'Niet tot zevenmaal toe, zeg Ik je, maar tot zeventig maal zeven.'

23 Daarom is het met het Koninkrijk van de hemel als met een koning die rekenschap wilde vragen van zijn dienaren. **24** Toen hij daarmee begonnen was, bracht men iemand bij hem die hem tienduizend talent schuldig was.

25 Omdat hij niets kon terugbetalen, gaf zijn heer bevel dat de man samen met zijn vrouw en kinderen en alles wat hij bezat verkocht moest worden, zodat de schuld kon worden ingelost. **26** Toen wierp de dienaar zich aan de voeten van de heer en smeekte hem: 'Heb geduld met mij, ik zal u alles terugbetalen.'

27 Zijn heer kreeg medelijden, hij liet hem vrij en schold hem de geleende som kwijt.

28 Toen deze dienaar naar buiten ging, trof hij daar een van de andere dienaren, die hem honderd denarie schuldig was. Hij nam hem in een wurggreep en beet hem toe: 'Betaal me alles wat je me schuldig bent!'

29 Toen wierp deze zich voor hem neer en smaakte hem: 'Heb geduld met mij, ik zal je betalen.' **30** Maar hij wilde daar niet van weten, integendeel, hij liet hem gevangenzetten tot hij de gehele schuld zou hebben afbetaald.

31 Toen de andere dienaren begrepen wat er gebeurd was, waren ze zeer ontgaan, en gingen ze naar hun heer om hem alles te vertellen, **32** Daarop liet zijn heer hem bij zich roepen en hij zei tegen hem: 'Je bent een slechte dienaar. Heel die schuld heb ik je kwijtgescholden, omdat je me erom smeekte. **33** Dan had je toch zeker ook

medelijden moeten hebben met die andere dienaar, zoals ik medelijden heb gehad met jou?' **34** En zijn heer was zo kwaad dat hij hem in handen van de gerechtsbeulen gaf tot hij de hele schuld zou hebben terugbetaald.

35 Zo zal mijn hemelse Vader ook ieder van jullie behandelen die zijn broeder of zuster niet van harte vergeeft.

2. Nadruk.

- Medelijden en vergiffenis zijn heel belangrijk in Gods Koninkrijk! Waar God de Koning is, vergeven mensen elkaar!
- Belangrijk is niet de grootte van de schuld, maar de houding van de schuldeiser.
- Belangrijk is ook de manier waarop je vergeeft: van harte.
- Belangrijk is de waarschuwing in Matteüs 6:14-15¹⁰.
- Vergiffenis sluit het volgende niet uit: het opkomen tegen onrecht (Deuteronomium 10:17-19¹¹; Deuteronomium 16:18-20¹²; Matteüs 5:9¹³; Lucas 6:29-32¹⁴) en de noodzaak tot tuchtiging van de zondaar (Matteüs 18:15-17¹⁵; 1 Korintiërs 5:12-13¹⁶).

¹⁰ **Matteüs 6:14-15** 14 Want als jullie anderen hun misstappen vergeven, zal jullie hemelse Vader ook jullie vergeven. 15 Maar als je anderen niet vergeeft, zal jullie Vader jullie je misstappen evenmin vergeven.

¹¹ **Deuteronomium 10:17-19** 17 Want de HEER, uw God, is de hoogste God en Heer. Hij is de grote, de machtige, de ontzagwekkende God. Hij handelt zonder aanzien des persoons en is onomkoopbaar; 18 hij verschaft weduwen en wezen recht, neemt vreemdelingen in bescherming en voorziet hen van voedsel en kleding. 19 Ook u moet vreemdelingen met liefde behandelen, want u bent zelf vreemdelingen geweest in Egypte.

¹² **Deuteronomium 16:18-20** 18 Stel in alle steden die de HEER, uw God, u in uw stamgebieden zal geven, rechters en griffiers aan, die zorg moeten dragen voor een zuivere rechtspraak. 19 U mag de rechtsgang niet beïnvloeden en niet partijdig zijn. U mag geen steekpenningen aannemen, want steekpenningen maken het oog van de wijze blind en de stem van de rechtvaardige vals. 20 Zoek het recht en niets dan het recht. Dan zult u in leven blijven en mag u het land dat de HEER, uw God, u zal geven, in bezit nemen.

¹³ **Matteüs 5:9** Gelukkig de vredestichters, want zij zullen kinderen van God genoemd worden.

¹⁴ **Lucas 6:29-32** 29 Als iemand je op de wang slaat, bied hem dan ook de andere wang aan, en weiger iemand die je je bovenkleed afneemt, ook je onderkleed niet. 30 Geef aan ieder die iets van je vraagt, en eis je bezit niet terug als iemand het je afneemt. 31 Behandel anderen zoals je wilt dat ze jullie behandelen. 32 Is het een verdienste als je liefhebt wie jullie liefhebben? Want ook de zondaars hebben degenen lief die hen liefhebben.

¹⁵ **Matteüs 18:15-17** 15 Als een van je broeders of zusters tegen je zondigt, moet je die daarover onder vier ogen aanspreken. Als ze luisteren, dan heb je ze voor de gemeente behouden. 16 Luisteren ze niet, neem dan een of twee anderen mee, zodat de zaak zijn beslag krijgt dankzij de verklaring van ten minste twee getuigen. 17 Als ze naar hen niet luisteren, leg het dan voor aan de gemeente. Weigeren ze ook naar de gemeente te luisteren, behandel hen dan zoals je een heiden of een tollenaar behandelt.

¹⁶ **1 Korintiërs 5:12-13** 12 Waarom zouden we over buitenstaanders oordelen? U hoeft toch alleen te oordelen over leden van de gemeente? 13 Over de buitenstaanders zal God oordelen. Maar binnen de gemeente geldt: 'Verwijder wie kwaad doet uit uw midden.'

3. Uitleg voor de kringleider (gelijkenismethode).

[Stap 1] Begrijp het verhaal van de gelijkenis.

Een gelijkenis is een aardse verhaal met een hemelse betekenis. De gelijkenis wordt in figuurlijke taal verteld en de geestelijke betekenis is daarop gebaseerd. Wat zijn de levensechte elementen van dit verhaal?

Het verhaal van deze gelijkenis heeft drie onderdelen (18:23-34).

- a. *Een koning toont medelijden met een van zijn onderdanen door zijn geweldig grote schuld kwijt te schelden.*
De 'slaaf' van deze koning was geen gewone slaaf, maar een hele hoge ambtenaar, waarschijnlijk een gouverneur (satrap) van een van de provincies. Het was zijn taak om de belastingen voor de koning te innen en op een gezette tijd aan de koning af te dragen. Maar hij was niet in staat om de verschuldigde tienduizend talenten af te dragen. Één talent was gelijk aan 6000 denarii (NBG 'schellingen'. HSV: penningen) en één denarius was het salaris van een dagloner. Een arbeider zou 20 jaar lang moeten werken om slechts één talent te verdienen! Dus, deze slaaf kon onmogelijk zijn schuld aan de koning betalen! Het verhaal vertelt niet waarom hij het niet kon betalen. Misschien had hij de belastingen niet verzameld. Misschien had hij al het geld verspeeld en vergooid.
De koning beval dat de slaaf met zijn hele gezin in slavernij verkocht moest worden. Dit gebruik was heel bekend in de omringende volken. Deze man verootmoedigde zich voor de koning en smeekte dat de koning geduld met hem zou hebben. Dan zou hij het hele bedrag terug betalen. Hij ontkende niet dat hij dit bedrag verschuldigd was. Ook verklaarde hij niet waarom hij het verschuldigde bedrag niet kon afdragen. Hij moet beseft hebben dat het absoluut onmogelijk was om zijn schuld te betalen en toch pleitte hij voor geduld en beloofde hij het hele bedrag terug te betalen!
Hij zei dit, niet omdat hij het meende, maar alleen omdat hij hoopte te ontsnappen uit zijn verschrikkelijke straf. De koning kreeg medelijden met hem, schold hem de hele schuld kwijt en liet hem vrij. De koning gaf zijn slaaf VEEL MEER dan waarom hij vroeg of wat hij verwachtte!

Het eerste gedeelte van de gelijkenis toont het bijna ondenkbaar grote en zeker onverdiende medelijden van de koning.

- b. *De eerste slaaf weigert de kleine schuld van zijn medeslaaf kwijt te schelden.*
Buiten trof de eerste slaaf zijn medeslaaf, die hem alleen maar honderd denarii verschuldigd was. In vergelijking met zijn eigen grote schuld, was deze schuld maar een schijntje – het was 600.000 maal kleiner! Voordat zijn medeslaaf een woord kon zeggen, greep hij hem bij de keel en eiste onmiddellijke aflossing van zijn schuld. Het

verhaal vertelt niet waarom de eerste slaaf zich zo harteloos gedroeg. Misschien was zijn trots gekrenkt door zijn mislukking een goede rentmeester voor zijn koning te zijn en wreekte hij zich op de eerste en beste persoon die hij tegenkwam.

Ook deze tweede slaaf vernederde zich voor de eerste slaaf en smeekte dat de eerste slaaf geduld met hem zou hebben tot hij kon terugbetalen. De tweede slaaf was meer realistisch met betrekking tot zijn schuld dan de eerste slaaf. In tegenstelling tot de eerste slaaf, beloofde hij niet om het verschuldigde bedrag in z'n geheel terug te betalen, maar alleen dat hij geld terug zou betalen.

De eerste slaaf was erg onbarmhartig, weigerde zelfs geduld met hem te hebben en zette hem gevangen totdat hij het verschuldigde bedrag betaald zou hebben. Omdat de schuld van zijn medeslaaf zo gering was, was het onwettig om hem in slavernij te verkopen, maar wel wettig om hem als zijn gevangene dwang arbeid te laten verrichten totdat hij zijn schuld had afgewerkt. Het was zelfs vrij algemeen in de omringende landen om zo een gevangene te martelen, ten einde hem te dwingen te vertellen waar hij mogelijk het geld had verstopt of om zijn verwanten en vrienden te dwingen zijn schuld af te betalen.

Het tweede gedeelte van de gelijkenis toont de wreedheid van de eerste slaaf die zelf vergeving had ontvangen, maar onbarmhartig en wreed tegenover zijn eigen schuldenaren bleef.

- c. *De koning legde de vroegere straf weer op de onbarmhartige slaaf en verzwaarde zelfs de straf.*
Toen de andere slaven zagen hoe wreed de eerste slaaf gehandeld had, rapporteerden zij zijn gedrag aan de koning. De koning ontbood de onbarmhartige slaaf en zei dat hij een slechte slaaf was, omdat hij geen medelijden getoond had tegenover zijn medeslaaf. De onbarmhartige en wrede slaaf had medelijden moeten tonen tegenover zijn medeslaaf, evenals de koning medelijden getoond had tegenover hem. Het was zijn plicht niet alleen dankbaar te zijn voor de kwijtschelding van al zijn schulden, maar ook het voorbeeld van de koning te volgen in zijn gedrag naar anderen toe. De slaaf, wiens grote schuld kwijt gescholden was, had de verplichting de schulden van zijn medeslaven ook kwijt te schelden.
Met vastberaden verontwaardiging gaf de koning de onbarmhartige slaaf over aan de folteraars (gerechtsbeulen), totdat hij al het verschuldigde betaald zou hebben!

Het derde gedeelte van de gelijkenis toont de ongenaakbare bestraffing van harteloze onbarmhartigheid.

[Stap 2] Bestudeer de context van de gelijkenis en bepaal de elementen van de gelijkenis.

De context van een gelijkenis bestaat uit drie delen:

1. De achtergrond (18:15-22). De achtergrond bestaat uit de aanleiding voor het vertellen van de gelijkenis en de omstandigheden daaromheen. Hier is het de vraag: “Hoe vaak moet een christen vergeven?”
2. Het verhaal (18:23-34)
3. De uitleg of toepassing (18:35)

De context van deze gelijkenis (18:15-22).

a. De christelijke tucht (18:15-17)

Het woord ‘tucht’ betekent oorspronkelijk ‘trekken’. In de christelijke gemeenschap behoort er tucht te zijn, d.w.z., bepaalde regels en voorschriften voor geloof en gedrag die mensen weer terug naar Christus en naar elkaar trekken. De bedoeling van de christelijke tucht is niet om medegelovigen van de christelijke gemeenschap af te snijden, maar juist om hen weer erbij te betrekken. In de christelijke gemeenschap wordt de tucht enerzijds door de leden onderling uitgeoefend (Matteüs 18:15-16¹⁷) en anderzijds door de raad van oudsten (gemeenteraad) als ware vertegenwoordiger van de hele gemeente uitgeoefend (Matteüs 18:17¹⁸).

Christenen maken onderscheid tussen leertucht en tucht op de levenswandel. Wanneer een broeder of zuster zondigt tegen een medechristen (vgl. Lucas 17:3¹⁹) of zondigt op een wijze die de belangen van de christelijke gemeenschap (de gemeente) aantast, dan behoort een christen het initiatief te nemen om deze broeder of zuster onder vier ogen aan te spreken (Grieks: elencho). Dit woord betekent eerst de zonde ‘ontmaskeren, aan het licht brengen’ (Efeziërs 5:11-13²⁰) en de zondaar ‘terechtwijzen’ (2 Timoteüs 4:2²¹); dan zijn tegenargumenten ‘weerleggen’ (Titus 1:9²²) en hem / haar ‘overtuigen’ van Gods

waarheid en zijn / haar verkeerdheid (Johannes 16:8²³); ten slotte hem / haar ‘bestrafen, kastijden’ als niets anders meer helpt (Hebreeën 12:5²⁴; vgl. Spreuken 13:24²⁵). Het doel van de tucht is om de broeder of zuster te winnen / behouden (Matteüs 18:15b²⁶)!

b. Het christelijke gezag (18:18-20)

Christus gaf aan zijn apostelen de sleutels van het Koninkrijk (Matteüs 16:19²⁷; 18:18²⁸) in samenhang met de christelijke tucht (Matteüs 18:15-17). De sleutels is een symbool van hun gezag. De apostelen hebben het gezag om te binden of te ontbinden²⁹ – d.w.z. om een specifiek zaak te verbieden of toe te laten, of om een specifiek persoon uit de gemeenschap te sluiten of in te sluiten. Bv. Petrus had het gezag om Ananias en Saffira met uitsluiting te straffen voor hun leugens (Handelingen 5:1-11), maar ook het gezag om de niet-joden in Caesarea in de christelijke Gemeente in te sluiten (Handelingen hfst. 10-11). Paulus had het gezag of de tovenaars Elymas te verblinden (Handelingen 13:6-12), zich van de antagonistische Joden in Antiochië in Klein Azië weg te keren en de niet-joden daar in de christelijke Gemeente te verwelkomen (Handelingen 13:38-48).

Ook christenen vandaag hebben het gezag om de christelijke tucht uit te oefenen (Matteüs 18:15-17; 1 Korintiërs 5:9-13³⁰), maar dan alleen in overeenstemming met de Bijbel. Wanneer echter iemand ten onrechte uit de gemeenschap uitgesloten wordt, verwelkomt Jezus hem (Johannes 9:34³¹).

¹⁷ **Matteüs 18:15-16** 15 Als een van je broeders of zusters tegen je zondigt, moet je die daarover onder vier ogen aanspreken. Als ze luisteren, dan heb je ze voor de gemeente behouden. 16 Luisteren ze niet, neem dan een of twee anderen mee, zodat de zaak zijn beslag krijgt dankzij de verklaring van ten minste twee getuigen

¹⁸ **Matteüs 18:17** Als ze naar hen niet luisteren, leg het dan voor aan de gemeente. Weigeren ze ook naar de gemeente te luisteren, behandel hen dan zoals je een heiden of een tollenaar behandelt.

¹⁹ **Lukas 17:3** Let dus goed op jezelf! Indien je broeder zondigt, spreek hem dan ernstig toe; en als hij berouw heeft, vergeef hem.

²⁰ **Efeziërs 5:11-13** Neem geen deel aan de vruchteloze praktijken van de duisternis maar **ontmasker** (Grieks: elencho) die juist, want wat daar in het verborgene gebeurt, is te schandelijk voor woorden. Maar alles wat door het licht ontmaskerd wordt, wordt openbaar.

²¹ **2 Timoteüs 4:2** Verkondig de boodschap, blijf aandringen, of het nu uitkomt of niet, **wijs terecht** (Grieks: elencho), straf en vermaan met alle geduld dat het onderricht vereist.

²² **Titus 1:9** (Grieks) Hij moet goed vasthouden aan het betrouwbare woord die in overeenstemming is met de leer, zodat hij in staat is om anderen met gezonde onderricht aan te moedigen en de tegensprekers te **weerleggen** (Grieks: elencho).

²³ **Johannes 16:8** (Grieks, vgl. HSV) Hij die komt zal de wereld **overtuigen** (Grieks: elencho) wat zonde, gerechtigheid en oordeel is

²⁴ **Hebreeën 12:5-6** (Grieks, vgl. HSV) 5 En jullie zijn de aansporing vergeten die tot jullie als kinderen wordt gericht: Mijn zoon, denk niet te licht over de opvoeding/training/tucht (Grieks: paideia) van de Heer, en wordt niet ontmoedigd door zijn **bestrafing** (Grieks: elencho). 6 Want de Heer traint/tuchtigt (Grieks: paideuo) die hij liefheeft, en geselt/straf met een stok (Grieks: mastigoo) ieder zoon die hij aanneemt.

²⁵ **Spreuken 13:24** Wie zijn zoon de stok onthoudt, haat hem, wie hem liefheeft, tuchtigt hem.

²⁶ **Matteüs 18:15b** Als ze luisteren, dan heb je ze voor de gemeente behouden.

²⁷ **Matteüs 16:19** Ik zal je de sleutels van het koninkrijk van de hemel geven, en al wat je op aarde bindend verklaart zal ook in de hemel bindend zijn, en al wat je op aarde ontbindt zal ook in de hemel ontbonden zijn.

²⁸ **Matteüs 18:18** Ik verzeker jullie: al wat jullie op aarde bindend verklaren zal ook in de hemel bindend zijn, en al wat jullie op aarde ontbinden zal ook in de hemel ontbonden zijn.

²⁹ Rabbijnse uitdrukkingen voor verbieden en toelaten.

³⁰ **1 Korintiërs 5:9-13** 9 Ik heb u in mijn vorige brief gezegd dat u niet moet omgaan met ontuchtplegers, 10 maar dat betekent niet dat u alle ontuchtplegers die er in de wereld zijn, of alle geldwolven, uitbuiters en afgodendienaars moet mijden. Dan zou u de wereld moeten verlaten. 11 Wat ik bedoel is dit: u mag niet omgaan met iemand die zichzelf een broeder of zuster noemt, maar in feite een ontuchtpleger is, een geldwolf, afgodendienaar, lasteraar, dronkaard of uitbuiters. Met zo iemand mag u beslist niet eten. 12 Waarom zouden we over buitenstaanders oordelen? U hoeft toch alleen te oordelen over leden van de gemeente? 13 Over de buitenstaanders zal God oordelen. Maar binnen de gemeente geldt: ‘Verwijder wie kwaad doet uit uw midden.

³¹ **Johannes 9:34** Toen riepen ze: ‘Jij, sinds je geboorte een en al zonde, wil jij ons de les lezen? En ze joegen hem weg. (HSV: En zij wierpen hem uit de synagoge.)

c. *De christelijke vergiffenis (18:21-22).*

Petrus realiseerde zich dat het initiatief voor een volledige verzoening steeds bij de verongelijkte christen lag. Dus wou hij weten hoeveel maal een christen het initiatief moest nemen om barmhartigheid te bewijzen aan zijn / haar broeder / zuster, die een overtreding begaan had. Het leek alsof Petrus net als de Joodse schriftgeleerden redeneerde. Zij leerden dat Joden tot driemaal toe een belediging moesten vergeven, maar de vierde keer een belediging moesten afstraffen. Het leek alsof 'vergeving' een meetbare en manipuleerbare substantie was, die een mens stukje bij beetje kon uitdelen, totdat het een bepaalde grens bereikt had. Voorbij die grens moest een mens niet meer vergeven! Petrus dacht dat zeven maal vergeven wel heel redelijk was. Maar Jezus antwoordde dat vergeving niet in enige meetbare kwantiteit uitgedrukt kan worden. Vergeving is een grondliggende houding die altijd van kracht blijft. 'Zeventig maal zevenmaal' vergeven betekent niet letterlijk 490 maal (per dag) vergeven. Jezus maakt gebruik van de bekende Joodse 'getallen symboliek', waarbij specifieke getallen een specifieke figuurlijke betekenis hebben. Door 'het goddelijke volmaakte getal' (7) met 'het menselijke volle getal' (10) te vermenigvuldigen en dat weer met 'het goddelijke volmaakte getal' (7) te vermenigvuldigen, toont Jezus aan dat oprechte 'vergeving' geen grenzen of beperkingen erkent. Vergeving is een toestand van het hart (Matteüs 18:35) en niet een berekenbare activiteit!

[Stap 3] Identificeer de relevante details in het verhaal van de gelijkenis.

De relevante bijzonderheden in het verhaal (18:23-34). Een 'gelijkenis' is niet 'een allegorie'. Jezus heeft niet de bedoeling aan elke bijzonderheid in het verhaal een bijzondere betekenis toe te schrijven. Aangezien Jezus geen van de bijzonderheden in het verhaal een specifieke betekenis toeschrijft, moeten de relevante bijzonderheden uit het verhaal afgeleid worden. De relevante bijzonderheden in het verhaal zijn alleen die bijzonderheden, die de boodschap versterken. Daarom mogen wij niet een bijzondere betekenis toeschrijven aan elke bijzonderheid in het verhaal van de gelijkenis.

a. *De 'koning' en zijn 'twee slaven' (18:23) zijn relevant.*

De toepassing (18:35) toont aan dat 'de koning' God de Vader vertegenwoordigt, dat 'de eerste slaaf' de christen (jij en ik) vertegenwoordigt en dat 'de tweede slaaf' de christen die tegen ons zondigt vertegenwoordigt. Het 'medelijden' van de koning vertegenwoordigt het medelijden van God de Vader en 'het medelijden dat de eerste slaaf tegenover de tweede slaaf had moeten hebben' vertegenwoordigt de vergiffenis die een christen aan zijn / haar broeder / zuster verschuldigd blijft.

b. *De 'tienduizend talenten' en de 'honderd denarii' (18:24,28) zijn relevant.*

Het verschrikkelijke hoge bedrag vertegenwoordigt de zondesuld van een mens in zijn natuurlijke staat tegenover zijn Schepper en Heer, God de Vader. Het is een symbool dat geen enkel mens ooit zelf zijn schuld tegenover God kan uitdelgen! Het is menselijk gesproken onmogelijk!

Het kleine bedrag vertegenwoordigt de schuld van een medemens tegenover een christen (jij en ik). Hoewel het een aanzienlijk bedrag is, gelijk aan 3 maanden salaris, is het menselijk gesproken mogelijk te betalen! Door Gods genade kan een christen elke zonde van een medemens tegen hem / haar vergeven! Deze twee bedragen vertegenwoordigen niet een specifieke soort zonde, noch een of ander meetbare hoeveelheid zonde.

c. *De 'folteraars' (gerechtsbeulen) (18:34) zijn relevant.*

Jezus schrijft geen specifieke betekenis toe aan deze bijzonderheid. Uit de rest van de Bijbel kunnen wij afleiden dat 'de folteraars' het Laatste Oordeel vertegenwoordigen. Dan zal elk mens geoordeeld worden naar zijn werken (vgl. Prediker 12:14³²; 2 Korintiërs 5:10³³).

Wij moeten aan de andere bijzonderheden in het verhaal van de gelijkenis geen bijzondere betekenis toeschrijven. Zij versterken alleen het levensechte verhaal van de gelijkenis.

d. *Het gebruik om mensen, die hun schulden niet konden betalen, in slavernij te verkopen (18:25) is niet relevant.*

De gelijkenis verwijst naar een gebruik dat vrij algemeen voorkwam in de landen rondom Israël. Vanaf de tijd van Mozes tot de tijd van de ballingschap kwam dit gebruik ook nog in Israël voor (vgl. 2 Koningen 4:1³⁴), maar werd door God aan strenge banden gelegd. Een dief mocht nog als een slaaf verkocht worden als hij zijn schuld niet kon betalen (Exodus 22:2³⁵). Maar een Israëliet, die in slavernij verkocht werd, mocht niet behandeld worden als een slaaf in die tijd, maar als een dagloner en bijwoner. In het jubeljaar moest hij weer vrijgelaten worden (Leviticus 25:10,39-43³⁶), of bij beëindiging van haar diensten als

³² **Prediker 12:14** Want God oordeelt over elke daad, ook over de verborgen daden, zowel over de goede als de slechte.

³³ **2 Korintiërs 5:10** Want we moeten allen voor de rechterstoel van Christus verschijnen, zodat ieder van ons krijgt wat hij verdient voor wat hij in zijn leven heeft gedaan, of het nu goed is of slecht.

³⁴ **2 Koningen 4:1** Op een keer riep de vrouw van een van de profeten Elisa's hulp in. 'Mijn man, uw dienaar, die zoals u weet altijd groot ontzag had voor de HEER, is gestorven. Nu zal mijn schuldeiser komen en mijn twee kinderen als slaven meenemen.'

³⁵ **Exodus 22:2** De dief moet alles vergoeden; bezit hij niets, dan moet men hem verkopen voor een bedrag ter waarde van het gestolene.

³⁶ **Leviticus 25:10,39-43** Elk vijftigste jaar zal voor jullie een heilig jaar zijn, waarin kwijtschelding wordt afgekondigd voor alle inwoners van het land. Dit is het jubeljaar, waarin ieder naar zijn eigen grond en zijn eigen familie kan terugkeren. 39 Wanneer een van jullie tot armoede vervalt en zichzelf aan jou verpandt, mag je hem niet als slaaf behandelen. 40 Je

vrouw, losgekocht of vrijgelaten worden (Exodus 21:7-11³⁷).

In de tijd van de koningen ging deze praktijk samen met woekerwinst en afpersing en werd sterk veroordeeld door de profeet Amos (788-737 v.C.) (Amos 2:6; 8:6³⁸). In de ballingschap (607-538 v.Chr.) maakte God duidelijk dat Juda niet door God, maar wel vanwege haar eigen zonden in ballingschap verkocht werd (Jesaja 50:1³⁹). Na de ballingschap werd slavernij als straf voor schulden scherp veroordeeld door de gouverneur Nehemia (Nehemia 5:1-13⁴⁰).

moet hem beschouwen als een loonarbeider of als een vreemdeling die bij je woont. Tot aan het jubeljaar zal hij voor je werken, 41 dan hoeft hij je niet meer te dienen en kan hij met zijn gezin terugkeren naar zijn eigen familie en naar de grond van zijn voorouders. 42 Het volk dat Ik uit Egypte heb weggeleid behoort mij toe. Israëlieten kunnen dus niet als slaaf verkocht worden. 43 Toon ontzag voor je God en beul hen niet af als slaven.

³⁷ **Exodus 21:7-11** Wanneer iemand zijn dochter als slavin verkoopt, kan zij niet vrijkomen zoals de mannelijke slaven. 8 Als haar meester haar voor zichzelf bestemd had en zij hem niet meer aanstaat, moet hij haar laten terugkopen; hij heeft niet het recht haar aan derden te verkopen, omdat hij zijn verplichtingen tegenover haar niet is nagekomen. 9 Bestemd hij haar voor zijn zoon, dan moet hij haar als een dochter behandelen. 10 Neemt hij naast haar een andere vrouw, dan mag hij de slavin niet minder voedsel of kleding geven en niet minder vaak gemeenschap met haar hebben; 11 doet hij haar op een van deze drie punten tekort, dan mag ze weggaan zonder ook maar iets te hoeven betalen.

³⁸ **Amos 2:6, 8:6** 2:6 Dit zegt de HEER: Misdad op misdaad heeft Israël begaan – daarom zal ik mijn vonnis niet herroepen! Ze verkopen de rechtvaardigen voor zilver en de armen voor een paar sandalen. 8:6 Jullie kopen de zwakken voor een handvol zilver, de armen voor een paar sandalen, en jullie zeggen: ‘Ook het kaf verkopen we als graan!’

³⁹ **Jesaja 50:1** Dit zegt de HEER: Waar is de scheidingsbrief waarmee ik jullie moeder heb weggestuurd? Of waar is de schuldeiser aan wie ik jullie heb verkocht? Nee, vanwege jullie zonden zijn jullie verkocht, vanwege je wandaden is je moeder weggestuurd.

⁴⁰ **Nehemia 5:1-13** De bevolking, en vooral de vrouwen, beklagde zich luid over een aantal van hun Joodse volksgenoten. 2 Sommigen zeiden: ‘We hebben veel zonen en dochters, en daarom willen we graan! We moeten eten, anders gaan we dood!’ 3 Anderen zeiden: ‘We hebben onze akkers, wijngaarden en huizen in onderpand gegeven om graan te kunnen kopen nu er honger heerst.’ 4 Weer anderen zeiden: ‘We hebben onze akkers en wijngaarden moeten belenen om de belasting aan de koning te kunnen betalen. 5 En nu onze akkers en wijngaarden in het bezit van anderen zijn, moeten we onze zonen en dochters als slaaf verkopen. Sommige van onze dochters zijn al slavin. Wij staan machteloos! Maar we zijn toch van hetzelfde vlees en bloed als onze volksgenoten, onze kinderen zijn toch niet minder dan die van hen!’ 6 Ik werd woedend toen ik hun klachten en de aangedragen feiten hoorde. 7 Ik ging bij mezelf te rade en besloot de vooraanstaande burgers en de bestuurders ter verantwoording te roepen. Ik verweet hun dat zij rente van hun volksgenoten verlangden. In een grote vergadering die ik met het oog op hun gedrag bijeen had geroepen, 8 zei ik tegen hen: ‘Voorzover het ons mogelijk was hebben we de Joodse volksgenoten die zich aan vreemden hadden moeten verkopen, teruggekocht. En nu moeten we zelfs volksgenoten vrijkopen die door u worden verkocht!’ Ze zwegen, ze wisten niet wat ze moesten zeggen. 9 Ik vervolgde: ‘Wat u doet, is niet goed. Heb toch, bij alles wat u doet, ontzag voor onze God, anders haalt u zich de hoon van de vijandelijke volken op de hals! 10 Ook ik, mijn broers en mijn mannen hebben geld en graan uitgeleend. Laten we nu deze schuld kwijtschelden! 11 Geef hen daarom vandaag nog hun akkers terug, hun wijngaarden, olijfbomen en huizen. En scheld de rente kwijt van het geld en het graan, de wijn en de olie die u aan hen hebt geleend.’ 12 Toen zeiden ze: ‘We zullen alles teruggeven en niets

e. *Het gebruik om mensen te martelen (18:34) is niet relevant.*

De gelijkenis verwijst naar een ander gebruik bekend in het oude Midden Oosten. De ‘folteraars’ (gerechtsbeulen) waren ambtenaren die door de rechters aangesteld werden om mensen die gruwelijke misdaden in de samenleving gepleegd hadden te martelen. Evenals slavernij, wordt ook dit oude gebruik niet goedgekeurd, maar alleen genoemd als iets dat voorkwam in die tijd.

Tijdens het Laatste Oordeel zal God de hele goddeloze cultuur van de wereld, gesymboliseerd door de stad Babel, “het dubbele vergelden” – d.w.z., de straf zal ‘het volkomen equivalent’ van de misdaad zijn. Omdat er geen verzoening gedaan werd voor haar zonden, zal de straf voor haar zonden precies gelijk zijn aan al haar misdaden. Haar misdaden waren o.a. onbarmhartige en wrede martelingen van haar onderdanen. In het Laatste Oordeel zal God haar volkomen rechtvaardig straffen (Openbaring 18:4-8⁴¹).

[Stap 4] Identificeer de boodschap van de gelijkenis.

De boodschap van de gelijkenis vindt je in de uitleg of toepassing of in het verhaal zelf. Uit de manier waarop Jezus gelijkenissen uitlegt of toepast weten we hoe wij gelijkenissen moeten verstaan. Een gelijkenis heeft normaal één boodschap. Daarom moeten we niet proberen een geestelijke betekenis aan elk detail van het verhaal toe te schrijven, maar moeten we zoeken naar de boodschap van de gelijkenis.

De toepassing van de gelijkenis (18:35).

De boodschap (het centrale punt van vergelijking) wordt in deze gelijkenis in de uitleg of toepassing van Jezus gevonden. De gelijkenis van de onbarmhartige slaaf gaat over ‘vergeving in het Koninkrijk van God’.

Het centrale punt van vergelijking is dat ‘er een direct verband bestaat tussen goddelijke vergiffenis die wij ontvangen en menselijke vergiffenis die wij geven aan

vorderen. We zullen doen wat u zegt, ‘en in de aanwezigheid van de priesters die ik had laten komen, liet ik hen zweren dat ze woord zouden houden. 13 Vervolgens schudde ik de plooi van mijn mantel uit en zei: ‘Zo zal God iedereen uitschudden die zich niet aan deze afspraak houdt. Uitgeschud en berooid zal hij zijn, zonder huis of have.’ Alle aanwezigen riepen ‘Amen,’ en ze loofden de HEER. Iedereen kwam zijn belofte na. ⁴¹ **Openbaring 18:4-8** Toen hoorde ik een andere stem uit de hemel zeggen: ‘Ga weg uit die stad, mijn volk, zodat je geen deel hebt aan haar zonden en ontkom aan de plagen die haar zullen treffen. 5 Want haar zonden reiken tot aan de hemel en God zal haar onrecht vergelden. 6. Doe met haar wat zij met anderen deed, ja laat haar dubbel boeten. Laat haar het dubbele drinken uit de beker waaruit zij anderen te drinken gaf. 7 Geef haar net zoveel pijn en rouw te dragen als zij zich luister en overvloed heeft gegund. Ze zegt bij zichzelf: Ik zit hier als koningin, niet als een arme weduwe. Mij zal niets gebeuren! 8 Daarom zullen alle plagen haar op één dag treffen: dodelijke ziekte, rouw en hongersnood, en ze zal in vlammen opgaan. Want God, de HEER, die de vonnis heeft geveld, is machtig.

mensen die tegenover ons zondigen'. Een christen, wiens zonde God de Vader vergeven heeft, moet altijd bereid zijn de zonden van een broeder of zuster tegen hem of haar te vergeven. Hij moet dat niet alleen doen uit dankbaarheid tegenover God die al zijn zonden vergeven heeft, maar ook uit verplichting. God eist dat de christen zijn voorbeeld volgt en de overtreder van harte vergeeft. De christen moet zijn aanspraak op zijn 'rechten' ('mensenrechten') loslaten en toelaten dat Gods genade over zijn rechten triomfeert! De christelijke liefde vereist de uitsluiting van de natuurlijke zelfliefde!

'Vergeving' is een van de basiskennmerken van het Koninkrijk van God (van de heerschappij van God in het hart en leven van de christen). De mensen in Gods Koninkrijk mogen niet onbarmhartig en wreed zijn tegenover hun broeders en zusters die de fout ingaan, maar moeten hen keer op keer vergeven (Matteüs 6:12, 14-15)! "Het oordeel zal onbarmhartig zijn voor degene die geen barmhartigheid heeft bewezen. Maar barmhartigheid triomfeert over het oordeel" (Jakobus 2:13, GNB).

[Stap 5] Check de boodschap met kruisverwijzingen.

Alle gelijkenissen hebben gelijke of contrasterende waarheden die in ander Bijbelgedeelten geleerd worden. Controleer de uitleg of toepassing van een gelijkenis altijd met de waarheid in de hele Bijbel.

Bv. Matteüs 6:12,14-15. "Vergeef ons onze schulden, zoals ook wij hebben vergeven wie ons iets schuldig was. Want als jullie anderen hun misstappen vergeven, zal jullie hemelse Vader ook jullie vergeven. 15 Maar als je anderen niet vergeeft, zal jullie Vader jullie je misstappen evenmin vergeven."

VII. GEBED (8 min.)

Bid met elkaar als antwoord op wat God zegt. Laat iedereen in de kring om de beurt (in één of twee zinnen) naar God toe reageren op wat hij in deze bijeenkomst van Hem leerde.

Bid met elkaar voor elkaar (Romeinen 15:30) en voor anderen (Kolossenzen 4:12).

VIII. VOLGENDE BIJEENKOMST (2 min.)

Deel de voorbereiding en de studie voor de volgende keer uit.